

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskek,

Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

Nagybecskerek, 1900

TORONTÁL

POLITIKAI NAFILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

XXIX. évfolyam. 228. szám.

Kiadványi árak:

Egész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 „
Negyedévre ——— 6 „
Egy órára ——— 2 „
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapi kivétellel
mindennap délután 5 órakor.

Péntek, október 5.

Kórság.

Nagybecskerek, október 5.

(Dsk.) Kőlcsey Ferenc országgyűlési naplójában olvashatjuk már, hogy „nincs tarkább dolog az embernél, azaz, hogy jobban megértsetek, az ember olyan, mint a chaméleon, mely csaknem minden pillanatban más színt vesz magára. S ezt minden emberről el lehet mondani, azzal a különbséggel, hogy némelyek a színváltásból keresetforrást csinálnak; némelyek pedig annyiban váltanak színt, mennyiben azt a lélek csendes vagy fölindult, vidám vagy sötét állapota szükségesen hozza magával.“

Napjaink társadalmában és politikai életben hangos, — bár szerencsére nem vezérszerepet vívó nem egy alakra találunk e finom emberismeretűl tanuskodó megfigyelések; pedig csak a 30-as években irattak. Bizonyosságul annak, hogy — a mi mára való vonatkozásban — semmi sem új a nap alatt Ben Aki'ba bölcselése szerint.

No de, ha szegény Kőlcsey, ki abban, a mi stéberkedésünkhez képest szinte regeszzerűen mesés naiv korban élt, ma föltámadna halottaiból, keserű gunnyal ostromozhatná a fenti jellemzés folytatása gyanánt a színváltozások voltaképeni okát is: az akarnokságot s a mi ennek egyik célja, vagy tán attribútuma: a cím és rangkórságot. A kifejtett cím és rangrendszer ámbátor csak a deszpotikus kormányzott államok sajátja, egy tudós meghatározás szerint, de hát mi a mi tagadhatlan alkotmányos államformáink mellett mégis nyakig uszunk a címkórságban.

Azt legkevésbé vesszük zokon bárkitől, ha magyar nemesség megnyerése után törekszik, megengedett módon, sőt közhasznú érdemek megszerzése árán. A végén is ma már, a kiváltságok demokrati-

kus alapokon történt eltörlésével, (az egy jogosult, bár megszorított főrendi jogot kivéve) a nemesség pusztán hazafias vágyak forrásából kereshető. De ha ma még mindenki ragjánál s kiérdemelt címénél magasabbat, nagyobbakat akar a társadalomtól kikényszeríteni, az már megteremkenyíti a szervilizmust lefelé s kihívja a legnagyobb foku anarchiát fölfelé.

Nem is számítjuk, — pedig talán ez is nyomna a latban — hogy a rang és címvasadásat megköveteli minden vonalán a társadalmi létnek a legmesszebb menő anyagi áldozatokat, miknek sulya alatt az egész társadalmi lét görnyed, senyved.

Valóban nincs jogunk mosolyogni, ha az Istenként imádott birmai uralkodó címét így halljuk emlegetni: „Királyok királya, az állatok életének előidézője, a tengeri apály és dagály ura, a nap testvére s a 24 napernyő királya.“ Nincs okunk mosolyogni, mikor ma nálunk a kissé fölcseperedett iparos is megnagyságotatja magát, holott nem is oly régen, az erdélyi fejedelmek szépen megelégedtek a nagyságos címmel; a sok főfelügyelő, főtitkár, vezérügynök nagyban csinálják a konkurenciát diadalmas eleinknek, a kik a honfoglaláskor vérszerződést kötének.

Egyet, ha még oly életképtelen, nem alakulhat disznó, védnök, tiz aienök s szörnyű számú föl- és al-, valamint mellék-tisztviselő nélkül, a kiknek azonban egyenként mind a nagyságos cím dukál! Hova vezet ez, nem tudjuk! Mindenesetre a társadalmi tényezők elvadulása, széthuzására, holott nagyon is szükségünk van a tömörülésre!

... „Caesar, (mint Accioni írja olasz művében) ugys mint ember, ugys mint író, mindi; a nagy és gyors tetteknek embere volt, nem terjeszkedik ki az okok magyarázatára, melyek elhatározásában vezették, hanem inkább azon volt, hogy a mennyire csak

birja, fölfedje a jelent és elhagyva a legyőzött nehézséget, azt bizza, hogy ott a melyen megérezze az ő nagyságának élő eredményét. Őt uralják a tettek, mint a hogy uralják katonái; ezeket megfékezi, azokat helyökre utalja és megérkezik oda, a hova akar, tud annyit, a mennyit akar. Elbeszélése egy azéval, a ki beszél és egy szavával megteszi azt a hatást, melyet mások hosszadalmas mondataikkal sem bírnak megtenni. Ő a tettek szerzője történelmi forrás és az elbeszélő“ . . .

És Caesar neve ma is diadallal járja a világot, mert hírnevét, címét, rangját ő érdemelte ki . . .

. . . Deák Ferenc pusztán tekintetes ur volt . . . és ravatalára maga a királyné helyezett koszorút.

. . . De vajjon hova lesznek a mai nagyságos s kikényszerített méltóságos urak egy-két évtized múltával?!

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére kedden és pénteken délután 5 1/2 óráig; ugyanazon napokon este 6-tól 8-ig urak részére is. A kádfürdő egész nap este 7 1/2 óráig nyitva marad. — Október 3-tól minden szerdán szónap fél órákkal délig urak, délután hölgyek részére

- Október 6. Gyászünnepe az olvasókörben.
- „ 8., 9. és 10. Ellenőrzési szemle a Rezső-laktanyában.
- „ 9. Megyei áll. választ. ülése.
- „ 15. Közig. bizottság.
- „ 15. Vármegyei közgyűlés.

— Személyi hírek. Daniel Ernő báró, v. b. t. t. ma Nagybecskereken időzött. — Rónay Jenő főispán és dr. Dellmanics Lajos alispán visszaérkeztek hivatalos utjokból Nagybecskerekre.

— Október hatodika. A felső-muzslyai olvasókör által október 7-én rendezendő gyászünnepe alkalmával az ünnepi beszédet, mint velünk utólagosan közlik, Szegfű Lajos ur fogja mondani.

A „TORONTÁL“ tárcája.

A határőrvidéki házközösségekről.

Írta: Dr. Stassik Ferenc.*

A szlávok jog- és történetírói a házközöségi intézményt, mint különleges és sajátos, szláv eredetű alkotást fogják föl és ellentétbe helyezik a római-germán jogeszmével. A rómaiaknál ugyanis egyedül a pater familiasnak volt jogi és korlátlan léte, egyedül az ő akaratának voltak a család többi tagjai alávetve. Korlátlanul rendelkezett az örökségről és ok nélkül kitagadhatta gyermekeit. Uti legasset, ita jus esto — volt a tizenkettől törvény parancs-szava. Ha nem végrendeletet, akkor a családtagok oly sorrendben örökösttek, amilyenben az atyai hatalomnak alá voltak vetve. Később a rómaiak szűkebb korlátok közé szorították a pater familias mindenhatóságát, föllállítván azt az elvet, hogy a családi kapcsolatot ne az apai akarat, hanem a rokonsági kötelék szabályozza s ennél fogva a legújabb római jogban az öröklésről való önkényes, végrendeleti intézkedés aképzorított meg, hogy végrendelet hiján azok jussanak örökséghez, akiket a jogi rokonság közelebbi foka köt az elhunythoz. A germán jogban a családi kapcsolat fölött nem uralkodik a családapa korlátlan akarata: sőt inkább a családapa azok fölött örökdi gyámul, akik családjához tartoznak, de a tagoknak jogi létük van. Ezért a régi germán jog nem ismer végrendeletet, hanem az apa vagyona,

halála után, a közelebbi vagy távolabbi természetes gyámság (mundium) szerint, azokra száll, akik vérségi köteléknél fogva legközelebb állnak hozzá s akiknek a jog, a más személyek fölött való gyámkodás lehetőségét nyújtja és ehhez képest a családő elhalálása esetén a legközelebbi rokonok, a fiuk — egyelőre az unokák kizárásával — hitvatvák öröklésre és a nők az öröklésből vagy teljesen kizárva vagy abban megszorítva; mert nincs joguk mások fölött gyámságot, mundiumot gyakorolni. Leszármazók nélkül való halál esetén pedig az örökség nem az oldalrokonokra, hanem visszazáll a család fölött gyámsággal bíró szülőkre. Ezekkel merőben ellentétes a szláv család jog szelleme, amely a családtagok eszméjében gyökerezik. Nesztor szerint a családi kapocs egysége már a régi szlávoknál alapja volt az egyes törzsek összeköttetésének és a szláv hagyományokban a családi egység uralkodik az egyén fölött. Az egycsalád tagjainak hatá talan ragaszkodása volt a szlávok kitűnő „sajátságá“ és „nemzeti erénye“; a családi szent kötelék megvetését, az attól való elszakadás gondolatát és szándékát a szlávok bűnnek, természetellenes cselekvénynek tekintették. A régi hagyományok vetekednek azok dicséretében, akik a kedves családtagokban éltek nyugodt életüket. A szlávoknál egyes ember csak annyiban élvezhetett bizonyos jogokat, amennyiben családtag volt és a családdal elválaszthatatlan kapcsolatban élt. Ily felfogás mellett a tulajdon nem lehetett és nem volt egyes személyé, hanem az egész családé, a közösségé senkinek sem volt külön vagyona, de mindegyik élvezte a közös családi vagyont. Omnia erant eis communia — mondják a régi krónikások. Mivel pedig a vagyon közös volt, a család, saját kebeléből egy kezelőt rendelt, aki a család feje-

ként szerepelt, azt kormányozta és a vitás kérdéseket eldöntötte.¹⁾

A családtagok és családi vagyonszövetség sajátos szláv eredetű támogatása végett még az ó-cseh költeményre: „Libušin sud“ -ra (Libusa itéletére) is hivatkoznak. Staglav és Hruoš, két fivér, összeveszett apjuk örökén, mire a Moldva folyó felháborodott és egy fecske busult a Visegrad tornyán. A pört eképp döntötte el Libusa:

„Föl birám, bajnokim, vitézim:
Apjuk birtokán civódó két fivérnek
Pördögában légyen bölcs itélet,
Mint nagy Isten törvényébe szabta:
Eljének mindig közös kenyéren
S ha osztoznak: egyenlő arányban.
Hisz mindkettő Klen fia s így vérek,
Nagy Popelnek ősi fajzatából:
Aki Csehbel és nagy seregével
Három folyón jött ez áldott földre!
Ugy egyeztek majd meg öröktökben,
Hogy közös en birjátok békével.
Szégyen lenne más utt jogkeresni,
Van minekünk önnön szent szabályunk,
Mit hajdanta hoztak és apáink
Három folyón át ez áldott földre.
Minden apa ura a házának:
Férfi szántson, asszony hajtson rokkát
És ha meghal a családő, együtt
Gyermekei viseljék háza gondját,
Törzsükből választva házuk nagyját:
Igy lesz az boldog, itélet napján
Véletek birám és vitézim!“²⁾

A szláv családtagok feje és vagyonának kezelője rendszeren a család legöregebb tagja volt, már annál a tiszteletnél fogva is, melylyel a szlávok jobban, mint más népek, az aggastyánok iránt viseltettek.

A családtagok és vagyonszövetség állapotát

¹⁾ Hube: A szlávok öröklési jogának történeti ismertetése. (Németre fordította: Zsupanszki. Posen. 1836.)
²⁾ Klarodvorszki rukopisz. Saját igénytelen fordításomban.

* A szerzőnek most megjelent munkájából: „A volt határőrvidéki házközösségek.“ Írta dr. Stassik Ferenc ügyvéd, Torontálmegeye tiszteletbeli főügyésze. Nagy-Becskek. Pleitz Fer. Pál kiadása. 1900. Ára 6 korona.

— **Uj tanfelügyelő.** A kultuszminiszter Láng István temesmegyei kir. segédtanfelügyelőt a mosonmegyei tanfelügyelőség vezetésével bízta meg. Rill József volt mosonmegyei tanfelügyelőt pedig, ismeretes afférja miatt, tartósan szabad-ságolta.

— **A magyarországi jegyzők gyűlése.** A magyarországi községi és körjegyzők október 13-án, vasárnap délelőtt 10 órakor Budapesten a vármegeháza dísztermében közgyűlést tartanak. A közgyűlést választmányi ülés előzi meg, mely október 13-án délelőtt kilenc órakor lesz a Pannónia szállóban. A jegyzők ezen a közgyűlésűkön fognak végérvényesen határozni Tokay Elek körössze apáti jegyzőnek amaz indítványáról, hogy Arany János emlékét évenként az egész országban ünnepeljék a jegyzők, mint egykori pályatársukat.

— **Beiratások a gazdasági iskolába.** A helybeli gazdasági ismétlőiskolában a beiratások október hó vasárnapjain délelőtt 8-12-ig eszközöltek. A tanítás november hó hó 1-én veszi kezdetét és télen heti 5, nyáron heti 2 órán át fog folyni. A gazdasági ismétlőiskolába azon 12 évet mult gyermekek kötelesek járni, kik a mindennapi iskola egész tanfolyamát bevégezték, más tanintézetben tanulmányaikat nem folytatják, sem pedig iparos avagy kereskedői pályára nem léptek. A gazdasági ismétlőiskolában tanítanak.

— **Uj napilap.** A Kecskeméti 12 ik éve fennálló „Pestmegyei Hírlap“ e hó 1-ével napilappá alakult. Az új napilap a függetlenségi eszmék szolgálatában fog állani. Mint lapvezér dr. Kovács Pál jogakadémiai igazgató van megnevezve, főszerkesztő Szapannos István, felelős szerkesztő E. Nagy Imre, h. szerkesztő Kecske méti Vilmos.

— **„Haus Glück's Stern“ Nagybecskerekén.** Egy ausztriai cég, amely a fenti nevet viseli, a körlevelek ezrével árasztja el Magyarországot, amelyben megmagyarozza az ő jeles szelvény-rendszerét. Vásároljon a megfizetett tőle 5 db szelvényt, darabját 1 korona 40 fillérjével, ami összesen 7 koronát tesz ki, a szelvényeket hasonló árban adja tovább barátainak, ismerősöknek, ami, ha megtörtént, kap egy valódi amerikai aranyórát láncostul együtt. Sokan lépnek ennek a nagyhangu felhívásnak és igen sok nagybecskereki iparos iratja könnyen hívőségét. Beküldött egyik iparos 7 koronát a cégnek, kapott érte 5 szelvényt, ezeket hasonló ígéretek mellett elhelyezte jó barátainál, akiknek e szerint csak négy hasonló szelvényt kell szerezniök, és kérte az órát. Az óra csakugyan megérkezett, hanem bizony nem érte meg azt a 7 koronát, amit megrendelője „blind“ re megvásárolt. Nem ér az egész óra semmit, legfeljebb mint gyermekjáték nagyon szerény pár hatost. Fölvívjuk ezekre az üzelmekre az iparhatóság figyelmét, és hogyha már nem áll hatalmában gátat vetni ezeknek a nyilvánvalóan megtévesztésre alapított üzelmeknek, legalább világosítsa föl a leginkább exponált iparos osztályt, hogy minő veszedelem környezi.

ban természetesen bajosan lehet a szlávok örökléséről beszélni; mert ahol a tulajdon nem egyes emberé, ahol nincs egyéni tulajdon, akkor amaz, az ő halála után, nem szállhat át egyénre. A családi jószág kezelőjének halála nem vonja szükségkép maga után a közös vagyon megosztását, hanem csak azt, hogy új családi elüljárót választanak. Egyes családtagok elhunytával a vagyon épügy megmarad a család vagyonának, mint amazok életében az vala. A család tagjai, számra nézve, változhatnak, de ez nem bolygatja meg a vagyoni viszonyokat, mivel egyikük sem önálló tulajdonosa a vagyonnak, ezt csupán annyiban és az esetre élvezhetvén, amennyiben benne él a családi közösségben. Egy szóval, a régi szlávok nem ismerték az öröklési rend mai fogalmát, mindaddig, míg a családjegység és családi vagyonszövetség fennállott.

„A déli és az északi szlávoknál a család képezte a községi és az állami életnek alapját — mond Jireček K. József. — A bolgároknál, szerbeknél és a horvátoknál ez az intézmény eredeti mivoltában maradt fenn. Es miben áll ez a családi szervezet, a házközösség, a zadruha? Ez oly szövetség, melyben több, közös származású személy vagy több vérrokon család együtt él és a maguk-választotta legöregebb tag — szerbül sztaricsina — ócsehül sztarosza, vladika — bolgáruul gyado, domakin — vezetése alatt közösen dolgoznak és gazdálkodnak. Van közösség, mely hatvan személyt is foglal magában. A legöregebbiknek szerepét rendsen vagy az atya vagy a legidősebb fivér viszi. Ő kormányozza a házat, ő intézkedik a közös vagyonról, ő osztja föl a munkát férfításai és a családok közt, ő ad-vesz a közösség nevében. A pogánykorban az isteni tisztelgetés is ő vé-

A nagybecskereki becsapott emberek száma már is százon felül van, ami 700 korona keservesen megszerzett pénzt jelent. Ennyivel gazdagítottuk a világesalót, aki a lavina rendszert akarja meghonosítani Magyarországon, melyet tudvalevőleg még a mult év folyamán körrendeletileg tiltott el a kereskedelmi miniszter.

— **Magyarosodunk.** Német Czernyán, mint ottani levelezőnk írja, az ottani iskolás gyermekek, fiúk és leányok, dacára német anyanyelvüknek, az ő Felsége névünnepe alkalmából rendezett istentiszteleten magyar egyházi énekekkel kérték az Isten áldását a legjobb királyra. Ez csak a kezdete a magyarosodásnak, amelynek terén igen szép eredményeket várhatunk Német Czernyán, ahol Hollós Jenő tanító és a Szentkeresztről nevezett igralmas növények a legbuzgóbb terjesztői a magyar szónak és magyar érzéseknek.

— **Akár csak minálunk.** Nagy-Szent Miklósról írják lapunknak, hogy a községi képviselőtestület a napokban tárgyalta az 1901-ik évi költségvetést és azt, tekintettel az idő előrehaladt voltára, minden vita nélkül elfogadta. A legérdekesebb a dologban, hogy ezen a nagyközségi életére nézve jelentőségteljes közgyűlésen 6, mond hat városatya volt jelen a községi tisztviselőknél kívül, ami minden esetre fényes rekord a maga nemében, ha meggondoljuk, hogy Nagybecskerekén is voltak hasonló természetű közgyűlések, ahol négy városatya rebegte el az igent a költségvetés szám kolonnái tekintetében.

— **Szerencsés kibukás.** Szőke dr. kir. járásbíró Pali nevű fiacskája — mint módosi levelezőnk írja — a róm. kath. piébánia templomának tornyában játszadozott s onnan a toronyablakon keresztül kibukott. Dacára annak, hogy a toronyablaka meglehetősen magas, csak kisebb börtencarcolást szenvedett.

— **Tíz rendelet.** Ploesz Sándor igazságügyi miniszter az igazságügyi hivatalok ügykezelésének könnyítése érdekében tíz rendeletet adott ki. A hosszadalmasságot, az untalan való fölterjesztéseket szokását nyesegeti le ez a tíz rendelet. Amellett még a papírszórólásra nézve is intézkedik. Bármily tartalmu beadványok, átiratok, jelentések ezentul külföld nélkül s ha lefér egy félívre, akkor csak egy félíven nyújthatók be. A tíz rendelet intézkedik abban is, hogy ezentul mindenféle megszólítás mellőztessék. Megemlékezik a rendelet még arról, hogy az aláírások olvashatók legyenek. Erre jó lett volna még egy külön tizenegyedik rendeletet is kiadni.

— **Utazás egy aranyóra körül.** Zsombolyai levelezőnk írja: A mult héten eltűnt Krausz Jakabnének 120 korona értékű aranyórája. A gyuan mindjárt nyveskezü szolgálójára, Beck Erzsébetre irányult, akinek az ágyában csakhamar meg is találták az eltűnt aranyóra — kulcsát. De az óra nem volt sehol. A leány vállatára fogatván, bevallotta, hogy az órát szeretőjének, Jung Péternek adta. A csendör-

ség elővette Jung Pétert, de ez erősen tagadott s a nyomozásnak az lón a vége, hogy az óra nincs meg. A tolvaj leány ül.

— **Korcsolyázók megadóztatása.** Egy aradi magyar, Czompó Ferencnek hívják, állandóan adóeszméssel foglalkozik, amelyekkel boldogítani akarja Krivány városát. Legújabbán azt ajánlja a városnak, hogy a korcsolyázókat is adóztassák meg fejenként két koronával azon az alapon, mert a korcsolyázás is luxus.

— **Az anyakönyvi hivatalból.** A nagybecskereki anyakönyvi hivatalban legújabbán a következő bejelentések történtek:

Házasságok: Makai András, rk. napszamos és Fekete Verona rk. — Mayer Antal, rk. szabó és Farkas Karolina rk. — Furtyó-Kuljassa János, rk. üveges és Özv. Somszky Györgyné, szül. Kranyák Anna, rk. — Marton István Andor Lajos, rk. gazd. egyesületi titkár és Lowieser Leona Friderika Etelka rk.

Születések: Koszovác Vitélyos, gk. napszamos, leánya. — Reichard Ferenc, rk. cipész, fia. — Popovics Ferenc, rk. napszamos, leánya. — Deák József, rk. napszamos, fia. — Kolleth Péter, rk. napszamos, fia. — Benedek Márton, rk. csendőrőrmester, leánya. — Bartha István, rk. napszamos, fia. — Berberszki Döme, gk. napszamos, fia. — Bohn József, rk. földműves, leánya. — Jankovits József, rk. vasuti vonatmálházó, fia. — Kozákov György, gk. földműves, fia. — Koszó Mihály, rk. napszamos, fia. — Dr. Klein Dániel, izr. orvos, leánya. — Gójkov Radivoj, gk. földműves, leánya. — Feber Konrad, rk. napszamos, leánya. — Cserevka Mihály, rk. postaszólgá, leánya. — Rádics Miksa, gk. napszamos, fia. — Mosorinszky Gábor, gk. napszamos, fia. — Tessler Miklós, rk. közműves, leánya. — Mertel András, ág. ev. napszamos, leánya. — Iljin Nesztov, gk. napszamos, fia.

Halálozások: Kunszt Ferenc, rk. mászáros, 48 éves, szivhüdes. — Hahn József, rk. 2 hónapos, szabó fia, göröcsök. — Gruity Sándor, gk. 23 napos, napszamos fia, bélhurut. — Özv. Knopf Gusztáv szül. Kunz Mária, rk. 41 éves, magánzó, veselő. — Popov Gordana, gk. 8 hónapos, szólgá leánya, bélhurut. — Özv. Fischer Jakabné szül. Róth Mária, izr. 58 éves, gyomor-rák. — Özv. Rosenwasser Mórné szül. Pollák Teréz, izr. 82 éves, aggkór. — Weisz Anna, rk. 15 hónapos, napszamos leánya, hörgőhurut. — Grozdán Mirosláv, gk. 1 hónapos, földműves fia, életgyenge. — Milin Milán, gk. 4 hónapos, napszamos fia, bélhurut. — Greck Dusán, gk. 1 hónapos, földműves fia, göröcsök. — Kósa József, rk. 26 napos, földműves fia, életgyenge. — Özv. Malussa Domonkosné szül. Schlott Anna, rk. 88 éves, aggkór. — Trandaff György, gk. 77 éves, földbirtokos, aggkór. — Jankovics Henrik, rk. 3 napos, vasuti vonatmálházó fia, életgyenge. — Korom Lajos, rk. 1 éves, földműves fia, bélhurut. — Eckert József, rk. 38 éves, napszamos, üszög a felső végtagon. — Truckli Károly, rk. megyei díjnok, 58 éves, májzövetközti lob. — Kipper Jakab, rk. 4 éves, földműves fia, füst által bekövetkezett fulladás.

nem akadt, mert a zadruha a szegényekről és tehetetlenekről gondoskodott. . . . Hogyha a zadruha túlnépes lett és tagjai a vagyonból nem bírtak megélni, akkor új osztozkodás történt és új községi földeket nyertek, amelyek ismét községeknek tekintettek, nem pedig személyes jogu tulajdonnak, mivel a zadrugán kívül birtokot egyáltalán senki sem élvezett. A zadruha kizárólag szláv családi és gazdasági intézmény. A családok képezték tehát a zadrugák alapját, melyek ismét községet és törzset, ezek pedig a nemzetet alkották.¹⁾

„A lakházak egymástól távol és elszigetelten állanak, — így írja le Ranke a szerb falut²⁾ — melyek mindegyike külön közös éget tartalmaz. A tulajdonképi ház körül, a vert fallal körülvett és hársfahéjjal s szénával fedett területen, melynek közepén a tűzhely áll, kamarák épültek, belülről gyakran gyalut deszkával díszítve, de tűzhely nélkül. Maga a ház a szülők számára készült, néhol elkülönített hálószobával; a kamarák a fiatalabb házasfelek részére vannak fenntartva. A család összes tagjai egyetlenegy háztartást képeznek; ezek együtt dolgoznak és esznek s a téli estéken együtt gyülekeznek a tűz körül. Még akkor is, ha az atya elhal, a testvérek maguk közül a legügyesebbiket házi urrá — sztarcsinává — választván, mindaddig együtt maradnak, míg a családnak túlságosan nagy szaporodása elkülönítést nem igényel. Gyakran egyetlen ház egész utcát képez.“

¹⁾ Ubavkics Milán: Szerbia története 600-1867. Fordította: dr. Thirn József. I. k., 7. l.

²⁾ Szerbia és Törökország a XIX. században. 89. lap.

Színház és irodalom.

Színházi műsor.

Szombat: *Sulamith*. (Keleti opera.)
Vasárnap: *Falu rossza*. (Énekes népszimű.)

* **A dolovai nábob leánya.** Herczeg Ferenc e legsikerültebb darabját jobb előadásban is látta már a nagybecskereki közönség, mindazonáltal elég jónak mondhatjuk a tegnapi előadást, különösen, ha tekintetbe vesszük, hogy a modern vigjátékok kifogástalan összjátéka csak hosszas együttműködés és tanulás után érhető el. Jób Vilmát Zala Irma játszotta, helyenkint ügyesen, de általában véve igen modorosán. Szabados Sándor snájdig Tarján, Szabados László pedig stilszerű Merlin volt. Feltétlen dícséret illeti Sz. Kéndi Boriskát, ki Szentirmay-nét néhány találó vonással ruházta fel. Pompás alakítás volt a Miklóssy Bilinskyje is. Közönség ezuttal is szép számmal volt.

* **Szerb színészek Nagyikindán.** Tegnap kezdték meg a szerb színészek előadásait Nagyikindán, még pedig kedvező körülmények közt, amennyiben az első bérletgyűjtés 4000 koronánál többet eredményezett. A társulat december közepéig szándékozik Nagyikindán maradni.

* **Országos dalos ünnep Kassán.** A jövő nyáron Kassán lesz az országos dalos-szövetség versenye. Eddigéle máris 3000-nél több dalos jelentkezett a versenyekre.

* **A volt határőrvidéki házközösségek.** Irta dr. Stassik Ferenc ügyvéd, Torontálmegeye tiszteletbeli főügyésze. Nagybecskereken, Peitz Fer. Pál kiadása.

Ily cím alatt jelent meg egy nemcsak elméletileg érdekes, hanem gyakorlatilag is hézagpótló munka dr. Stassik Ferenc, az ismert jeles tehetségű nagybecskereki ügyvéd tollából. A mű több évi tanulmány eredménye és mivel, eltekintve a „Pallas lexikon” és a „Közgazdasági lexikon” összevont ismertetőitől és néhai dr. Wenczel Gusztáv egyetemi tanárnak szláv írók nyomdokain haladó, rövid megjegyzéseitől, eddig a házközösségekről önálló magyar munka nem jelent meg: az írónak monografiája a magyar irodalomban uttörő feladatot végez. Irodalmi bevezetés után ismerteti a szláv írók felfogását, amely a házközösségi intézményt, mint különleges és sajátos szláv eredetű alkotást állítja oda; ezzel szemközt a szerző a római, a német és magyar jog hasonló intézményeivel való összehasonlítás útján és hirtelre jogtudósok és nemzetgazdák bizonyosságával arra az eredményre jut, hogy a házközösség épen nem kiváltságos szláv nemzeti intézmény, nem a szláv jogalkotó elme szülötte, hanem maga a család és mint ilyen, az emberiség közös tulajdona. Azután ismerteti a házközösségi intézménnyel szoros kapcsolatban levő határőrvidék keletkezésének és alakulásának s majdani megszüntetésének történetét; a házközösségre vonatkozó regulamentumokat és alaptörvényeket; bebizonyítja, hogy a házközösségi intézményt nálunk a katonai uralom tartotta fön. Ismerteti a szerb, a montenegrói, a horvát szlávok és a bulgáriai törvényhozás mai állását, tárgyára vonatkozólag és az országgyűlési naplók és irományok nyomán bőven taglalja a határőrvidék polgárosítását és az ezzel kapcsolatos törvényeket. De nem éri be ezzel a szerző, hanem tárgyalja a házközösségi intézményt közgazdasági és szociológiai szempontból is, kimutatva, hogy az az egyéni tulajdon mai felfogásába és a tulajdonjog modern rendszerébe nem illik bele. Azután a házközösségre vonatkozó 1873., 1885. és 1898. diki törvények boncolása következik, az indokok tüzetes ismertetésével és bírálatával. A mű gyakorlati használhatóságát növeli az, hogy a házközösség megszüntetési eljárás szabályozó miniszteri rendelet a pótlásokkal és kibővítésekkel kiegészített alakban van a függelékben közölve; továbbá a határőrvidéki telekkönyvek vezetését mutató minták és a házközösségeknek a négy ugynevezett „bánsági” megyében való állapotát feltüntető hivatalos statisztikai táblák is csatolva. A házközösség intézményéről szóló irodalom zárja be a kötetet. A minden tekintetben kitűnő műnek ára 6 korona és megszerezhető a kiadó cégnél Nagybecskereken. (Lásd mai tárcánkat.)

TÖRVÉNYSZÉK.

§ **Leányszöktetés.** A törvényhozó urak, akiknek mestersége a törvényesítés, nagyon sokszor nem körültekintők kellőleg. Ha a mi szerbjeinket ismerik, bizonyára törvénybe iktatják, hogy a leányrablás nem büntett. Hiába van az a törvénybe iktatva, hogy nem szabad, hiába büntetik, a mi szerbjeink csakis azt tartják igazi házaságnak, amelynek első felvonása-

ként az imádott leány ellopása szerepel. Ezt ők olyan természetes dolognak tartják, hogy az ellenkezőjén szinte megütköznek. Gajin Velinka 19 éves nagybecskereki lakosné márciusban látogatásban járt Kumánon egyik rokonánál. 25 én haza akart utazni s reggel 5-6 óra között épen utban volt a vasúti állomás felé, amikor Protity Bogdán, Bibin Dusán és Milyev Ilija melencei lakosok egyszerre körülfogták, a keszlenlétben tartott kocsi rakták s elhajítottak vele. Először Basahidra vitték a leányt, azután egy ismeretlen tanyára, majd Melencére Protity Bogdán lakására. Itten Protity Bogdán szobába zárkózott a leánnyal s több ízben erőszakot követett el rajta. Gajin Velinkát csak harmadnap szabadította meg az apja kellemetlen helyzetéből. A nagybecskereki kir. törvényszék tegnapi tüzte napirendre az esetet. Protity Bogdán, mint elsőrendű vádlott azt vallja, hogy ő a leánnyal egyetértőleg kötötte el a rablást s annak bekegyezésével pakolta kocsi. Petrovics Danica tanu szinte ez irányban vall s azt állítja, hogy hallotta, amikor vádlott és sértett a szöktetés részleteit megbeszéltek. Hasonló vallomást tesz Bibin Dusán és Milyev Ilija s szerintük Gajin Velinka épen nem védekezett a kocsi pakolás ellen, sőt önkéntesen szállott föl a kocsi. Milyev Ilija utközben pisztolyból lövöldözött, mert lakodalomnál ez a szokás. A leány ellopásában nem lát büntetendő cselekményt, hisz annak idején ő is így szerezte meg magának a feleségét. Ki hallgatták még Kolity Ignját és Szantovác Lászlát, akik a leány mellett tesznek tanúságot, hogy az teljes erejéből védekezett a kocsi raktatás ellen s csak miután lövéssel fenyegették, bírták rá, hogy a kocsi folszálljon. Miután így a tanuk homlokegyenest ellenkező vallomást tesznek a miután mindkét fél újabb tanut jelentett be igazsá bebizonyítására, — a törvényszék a tárgyalást elnapolta.

§ **Vétkes bukás.** Reibel Márton, a múlt év április havában Párdány községben fűszer és rövidáru üzletet nyitott. Az üzletet 5500 frtért vette s a vételárból 3000 frtöt ki is fizetett az üzlet átvételkor. A hátralékot pedig havi 200 frtos részletben vállalkozott törleszteni, miután azon reményben volt, hogy üzlete legalább évi 6000 frt forgalmat fog csinálni. Ezen reményében azonban csalatkozott, miután az üzletnek egy év leforgása alatt csak 1200 frt forgalma volt. Hogy az üzlet forgalmán lendítsen, hitelbe új árukat szerzett be s ezeket 6 havi lejáratú váltókkal fizette ki. Az üzlet rossz meneten azonban ez sem segített, úgy hogy rövidesen csődöt kért maga ellen, melyet f. é. március végén meg is nyitottak ellene. A csődeletr szerint az üzlet jelenleg 8964 kor. be a szerzési, illetve 5503 kor. becsértéket képvisel. Ehez számítandó mintegy 2000 koronát érő ingatlan és 300 korona künn levő követelés. A Reibel ellen támasztott követelések pedig 7270 koronára rugnak. Mindezekből az tűnik ki, hogy a hitelezők kárt nem fognak szenvedni s ezen nézetben van a tömeggondnok is s ép ez okból a btk. 414. §-ában elősorolt esetek egyike sem forog fenn. Az az eset sem forog fenn, hogy Reibel talán könnyelmű, pazar életmódot folytott volna, vagy hogy fizetési képtelenségének tudatában, újabb hitelt vett volna igénybe. Nem tett semmi rosszat a szegény Reibel és mégis a vádlottak padjára került. Az egész büne abból áll, hogy üzleti könyveket nem vezetett s nem készített évi mérleget; ennek elmulasztása pedig a btk. 416. §. 2. és 3. pontja értelmében a h a m i s b u k á s vétségét állapítja meg. A nagybecskereki kir. törvényszék ma új törvényt Reibel fölött s azt a fölmerült számtalan enyhítő körülmény figyelembe vételével, 3 napi fogházzá átváltoztatható 30 korona pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet nyomban jogerőre emelkedett, miután egy a kir. ügyész, mint vádlott megnyugodtak az ítéletben.

KÖZGAZDASÁG.

Ingatlanok forgalma.

Nagybecskerek város területén f. évi szept. 27-től okt. 4-ig terjedő időszakban a következő ingatlanváltozások történtek:

Spiller János tulajdonát képező 1153 öi. sz. házat bírói árverésen megvette dr. Bilitz Béla 1240 koronáért.

Sztojanov Nátá tulajdonát képező 2399 öi. sz. házat megvette Todarov Milejko 100 koronáért.

Weiterschan Péter tulajdonát képező 1507

öi szántót megvette Wéber Péter és Anna 810 koronáért.

Radies Stévo tulajdonát képező 555 öi beltelket megvette Varga István és Julianna 1000 koronáért.

Werth József és Anna tulajdonát képező II. 12. öi. sz. házat megvette Feketits Péter és Katalin 1600 koronáért.

Kiskoru Lambity Drága tulajdonát képező 710 öi. sz. házat, 2 hold szántóföldet megvette Lambity Milos 1500 koronáért.

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyeztek a Nagybecskereken, 1900. évi október hó 5-én megtartott hetivásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	6.80 korona
kétszeres	„	6.20 „
rozs	„	6.10 „
árpa	„	5. — „
zab	„	5.50 „
kukorica új	„	4.90 „
repce	„	10.80 „
széna I.	„	2.80 „
„ II.	„	2.50 „
szalma I.	„	1.50 „
„ II.	„	1. — „
burgonya	„	2.50 „
marhahus I. 1 kilogr.	„	—96 „
„ II.	„	—88 „
borjú hus	„	1.12 „
disznó hus	„	1.04 „
juh hus	„	—72 „
zsir	„	1.04 „

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Nagybecskerek, péntek, 1900. október 5-én:

Csokon szerzett vőlegény.

Énekes bohózat 3 felvonásban. Irta: Szigelhy József.

Személyek:

Csontai Lőrinc, birtokos	Tóth Lajos
Béla, unokaöccse	Szabados Sándor
Fszti özvegy, rokona	M Bánházi Teréz
Ábray Irén	Lévay Margit
Baranyai Kálmán	Simon Jenő
Olga, neje	Mezei Irma
Traner, nyug. katona-orvos	Heltay Jenő
Előljáró	Palotay Gvula
Irmag, házasságközvetítő	Szabados László
Irmag asszony	Radák Rózi
Rosa Centifolia Nigerina, énekesnő	S. Berczik Margit
Futaki	Tábori Emil
Ripacs	Miklóssy Gábor
Nefejejts	P. Szepesi Paula
Gyuri	Juhay József
Ferkó	Kőrösladányi J.
1-ső	Nógrádi Sándor
2-ik	Gara Jenő

Vendégek, urak, nők, nép.

Kezdeté este pont 8 órakor.

Holnap, szombaton, október hó 6-án:

SULAMITH. (Keleti opera.)

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becserekre, illetve Nagy-Becserekéről.

Érvényes 1900. május hó 1-től.

Erkezik:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarra:

Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 15 p.; este 8 óra 34 p.

Pancsováról: délelőtt 9 óra 15 p.; délután 5 óra 18 p.

Temesvárról: este 8 óra 34 p.; éjjel 10 óra 18 p.

Verseczről: délelőtt 9 óra 15 p.; este 8 óra 34 p.

Alibunárról: este 8 óra 34 p.

Zsombolyáról: (keskenyvágányu vonalon) délelőtt 11 óra 20 p.; este 7 óra 05 p. (csak minden vasárnapon).

Csösztelekről: (keskenyvágányu vonal) reggel 6 óra 34 p. (csak minden kedden, pénteken).

b) a nagybecskereki (nknbvt.) pályaudvarra:

Budapest—Nagy-Kikindáról: reggel 7 óra 52 p.; délután 4 óra 45 p.; éjjel 10 óra 22 p.

Indul:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarról:

Zsombolyára: délután 4 óra 36 p.

Pancsovára: reggel 8 óra 28 p.; délután 5 óra 30 p.

Temesvárra: délelőtt 9 óra 24 p.; délután 4 óra 36 p.

Verseczre: reggel 5 óra 59 p.; délután 4 óra 36 p.

Alibunárra: reggel 5 óra 59 p.

Zsombolyára: (keskenyvágányu vonal) délután 5 órakor.

Csösztelekre: (keskenyvágányu vonal) délelőtt 11 óra 30 p. (csak minden kedden, pénteken és vasárnapon).

b) a nagybecskereki (nknbvt.) pályaudvarról:

Nagy-Kikinda—Budapestre: reggel 6 óra 45 p.; délelőtt 11 óra 49 p. este 7 óra 06 p.

TÁVIRATOK.

Csekonits Endre gróf kitüntetése.

Budapest, október 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Jó forrásból jelenthetem, hogy gróf Csekonits Endre v. b. t. t. legközelebb főasztalnokmesterré fog kineveztetni.

Fabián főispán felmentése.

Budapest, okt. 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A hivatalos lap mai száma közli Fábrián László aradmegyei és Arad városi főispánnak állásától saját kérelmére történt fölmentését. A távozó főispánnak a király hosszas és hű szolgálataitért teljes elismerését nyilváníttja.

Hidassy püspök haldoklik.

Budapest, október 5. (A „Torontál“ ered. távirata.) Szombathelyről jelentik, hogy Hidassy Kornél püspök, aki már évek óta súlyos gégebajban szenved, oly rosszul van, hogy már ellátták a haldoklók szentségével. Elhunyt minden órán várható.

Szombathelyről sürgönyzik: Hidassy püspök állapota változó. Ma reggel közérzete javult és háziorvosa már némi reményt táplál életben maradásához.

Krüger né beteg.

Budapest, október 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Pretoriából sürgönyzik: Krüger felesége veszélyesen megbetegedett.

A kínai veszedelem.

Budapest, október 5. (A „Torontál“ ered. távirata.) Londoni angol lapok remélik, hogy a hatalmak elfogadják a német császár férfin és mellékgondolat nélküli javaslatát a kínai kérdés megoldására.

Szent-Pétervárról jelentik, hogy Nintgutától 40 werstnyire délre az oroszok kemény harc után szétverték egy 600 főnyi kínai csapatot. Az oroszok vesztesége 7 halott és 16 sebesült.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1900. október 5.

A kassáruüzlet hivatalos árjegyzése:

B u z a	kilós	50 kilogr. ára		kilós	50 kilogr. ára	
		kor-101	kor-102		kor-101	kor-102
Bánsági	6	76	7.45	7.65	80	0.00
Tiszavidéki	76	7.40	7.55	80	7.80	7.90
Pestvidéki	76	7.30	7.45	80	7.70	7.80
Bácskei	76	7.50	7.60	80	0.00	0.00

		kilós		kilós	
Rozs	uj	elsőrendű	70-72	6.90	7.10
	”	másodrendű	—	6.85	6.95
Árpa	”	takarmány	60-62	5.90	6.10
	”	égetni való	62-64	5.50	5.80
	”	sörfőzésre való	64-66	6.00	6.00
Zab	”	—	39-41	5.30	5.50
Tengeri	ó	bánsági	—	6.40	6.60
	”	másnémet	—	6.40	6.45

Határidő-üzlet.

Budapest, okt. 5. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Erős kínálat dacára gyöngye vételkedv. Az árak változatlanok. Kötések:

Buza okt. végére	7.48-7.49
” 1901. ápr.	7.96-7.97
Rozs okt. végére	7.15-7.16
Zab ” ”	5.25-5.26
” 1901. májusra	5.10-5.11
Tengeri okt. végére	6.00-6.05
” 1901. májusra	4.98-4.99

Hirdetések

felvétetnek

e lap kiadóhivatalában.

Kishirdetések.

Egy szó ára 4 fillér.

Tanárjelölt.

külföldön végzett, magyarul, németül, angolul beszél és sikerrel tanít, nevelőnek ajánlkozik. Megkeresések: Nevelő-tanár 26. címen poste restante Csáb, Hontmegye kéretnek. 467

Haszonbérlet.

Nagyságos Ugron Ákosné urnó tulajdonát képező, mintegy 2400 magyar hold kiterjedésű, ez ideig házilag kezelt taborváji (Somogy megye uradalom zárt irásbeli ajánlat útján haszonbérbe adó. Az irásbeli ajánlatok a tulajdonos megbízottja, dr. Pietnits Ferenc ügyvédhez, kinek a részletes feltételek is betekinthetők, t. évi október hó 15-ig küldendők. Ajánlatban kijelentendő, hogy vállalkozó a haszonbérleti feltételeket ismeri s azokat kötelezőnek elfogadja. Tulajdonosné a beérkezett ajánlatok fölött teljesen szabadon határoz. Kis-Cell, 1900. é. szeptember 23-án. Dr. Pietnits Ferenc, ügyvéd. 463

Gyomorbeteg.

vagy pántlikajizistában szenvedők rendeljék meg a Schneider-féle páfránytokcskákat, melyek fájdalom nélkül 6 perc alatt biztosan gyógyítanak. Doboza 8 korona. Utánvétellel küldi Schneider József gyógyszerész, Resicán. 302

Borsodmegye

Szendrőlád község határában, a boldvavölgyi vasut mentén, egy 357 vetőholdas birtok, lakóház és gazdasági épületekkel 1901. évi január hó 1-től haszonbérbe adó, esetleg eladó. Vasut-, posta- és távirat-állomása ott helyben van. Értekezhetni alólított Kassán. Sepsi-ut 18. sz. Fáy Barnabás tb. főszolgabíró. 468

Gőzseplőgép

vevők figyelmébe. Ajánljuk debreceni raktárunkon levő 3/4, 4, 6 és 8 lóerejű használt gőzseplőgép garnitúránkat a legelőnyösebb fizetési feltételek mellett. Egyidejűleg tudatjuk még minden gyártmányi használt gyárgépeket első rangú gyártmányú új cseplő-készletre becserelelni és a legmesszebb menő kedvezményeket nyújtjuk. Scherz és Kramer gazdasági gépgyár és gépjavitó műhely Debrecenben, Piac utca 72. sz. a. 465

Gazdasszonyi

állást keres egy tisztességes korosabb nő magános ur embehez. Újpest, Fél-utca 73. sz. Szalai Károlyné. 466

Tiszta bort

venni akarok kérjenek árjegyzéket Székely borkereskedéstől, Székely-Keresztúr. 421

Gaád községben egy nőtlen fiatal ember,

szorgalmas jegyzői irnok

alkalmazást nyer Javadalmazása havi 54 korona; f évi november hó 1-től állását elfoglalhatja 868-2.1

Ajánlatok a körjegyzőhöz címzendők.

1110. végreh. sz. 1900.

866-1.1

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagybecskereki kir. törvényszék 1899 évi 3915. sz. végzése következtében Stassik Ferenc dr. nagybecskereki ügyvéd által képviselt Torontálmegyei takaré- és hitelbank javára Ladányi János és társai ellen 72 kor. s jár. erejéig 1899. évi május hó 3-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 620 koronára becsült butorok és varrógépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagybecskereki kir. járásbíró 1900. évi V. 878/8. számú végzése folytán 72 kor. tőkekövetelés, ennek 1898. évi november hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 61 korona 90 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Nagybecskereken Ladányi János, Göttl Károly és Holländer Lajosnál leendő eszközlésére 1900. évi október hó 18. napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagybecskereken, 1900. évi október hó 3. napján.

Simonich Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

13601. tlkvi szám 1900.

869-1.1

Arverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy dr. Szöcs Ferenc budapesti ügyvéd által képviselt Pesti hazai első takarékpénztár egyesület részvénytársaság végrehajtónak Kamirszki Zsiva végrehajtást szenvedett ellen 139 kor. 20 fill. tőke, ennek 1900. évi január hó 21-ik napjától számítandó 6% kamata, 1% bírság és 20 kor. 60 fill. eddigi, ugy 14 kor. 30 fillérben megállapított árverés kérésű költség iránti végrehajtási ügyében a nagybecskereki kir. törvényszék és a módosi kir. járásbíró területén lévő Neuzina községhez tartozó, a neuzinai 1395. sz. tjkvben A. I. 1. sor 2023. helyrajzi, jelenleg Milivojevsev Péra szerb-neuzinai lakos nevén álló 3 hold területű szántóra 654 korona kikiáltási árban az árverés elrendeltetik és annak fogantatására határnapul 1900. évi október hó 23-ik napjának d. e. 10 órája Szerb-Neuzina község hivatalos helyiségében az alábbi feltételek mellett kitűzetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, amelyen alól is az árverés alá bocsátott ingatlan eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, vagyis 65 kor. 40 fillért az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. c. 42. § ában megjelölt árfolyamán számított és az 1881. évi november hó 1-én napján 3333. sz. a. kelt I. M. E. rendelet 8. §-a óvadékképesnek nyilváníttott értékpapírban a bírói kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. évi 60. t. c. 170 § a értelmében a bánárpénz előleges elhelyezésére kiállított szabályszerű elismervényt ugyanannak átszolgáltatni.

Kelt Módoson, 1900. augusztus 6-án, a kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.

Dr. Zoltán,
kir. albiró.

Basahid község előljárástól.

3893/1900. szám.

867-3.1

Arverési hirdetmény.

Alólított község előljárástól részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Basahid község mint erkölcsi testület tulajdonát képező „Gréda“ nevű dűlőben fekvő 400 hold elsőrendű szántóföld folyó évi október hó 15-én d. e. 8 órakor a helyszínen 2 holdas parcellákban nyilvános árverés útján az 1900/1901. gazdasági évre haszonbérbe fog adni azonnali készpénzfizetés mellett.

Basahidon, 1900. évi október hó 2-án.

Szávics Szilárd,
jegyző.

Popov,
bíró.

SZŐLŐ

legfinomabb minőségben

kitója 25 krajcárért

Dr. Brájier Lajosnál

Uri-utca.

715-x.21